

felte Mand eller paa Krigsministerens For-
dringer til den enkelte Mand, men paa Hæren
i det Hele, vil indrømme, at Krigsministeren er
berettiget til at forlange, at der ikke skal opta-
ges mere end et vist Gjennemsnit af daarlige
Subjecter, og at man gjør Uret mod Hæren,
naar man sætter dette Gjennemsnit høiere ved
at tage Bestemmelser, som kunne bevirke, at det
bliver 10 pCt. istedetfor f. Ex. 5 pCt.

Den ærede Rigsdagsmand har desuden be-
gaaet en Feil ved det under Nr. 10 af ham
stillede Forslag, thi det kan naturligtvis ikke
være hans Mening, at en 70 eller 80-aarig
Mand skalde kunne møde ved Armeen som
Bytningsmand, hvilket, som Forslaget nu lyder,
kan skee, og det vilde dog være ubehageligt for
Folkethinget at skulle sende et Arbejde fra sig,
hvor en saadan Uagtsomhed har fundet Sted.
— Ændringsforslagene under Nr. 7, 8, 9,
10 og 11 maae altsaa mine Colleger paa det
Bestemteste modsætte sig. Jeg kommer nu til det
Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 12,
og med Hensyn dertil tør jeg maaskee gjøre
Fordring paa, at de ærede Herrer ville stjenke
mig deres særdeles Opmærksomhed, for at de
kunne komme til at forstaae, hvor betænkelig
den Bestemmelse er, som den ærede Rigsdags-
mand her har foreslaaet. Den Bestemmelse,
der gjælder for Monarchiet i det Hele, gaaer
ud paa, at de, der i Løbet af 2 Aar ikke ere
„udskrevne“, gaae over til Forstærkningen, men
den ærede Rigsdagsmand foreslaaer nu, at det
istedetfor „ikke ere udskrevne“ skal hedde „ikke
ere anvendte“; den ærede Rigsdagsmand gaaer
altsaa ud fra den Forudsætning, at der af det
udskrevne Mandskab er visse Procent, som ikke
anvendes; thi ellers har hans Forslag slet in-
gen Betydning. Jeg veed nu ikke, hvormange
Procent den ærede Rigsdagsmand antager, det
er, og jeg selv har ikke sat mig saaledes ind i
Forholdet, at jeg kan give nogen Oplysning
derom, men lad os, aldeles løst, antage — det
kommer ikke an paa Tallet, men jeg maa bede

om fortsat Opmærksomhed, — at der af 1000
Udskrevne er 100, som ikke blive anvendte; naar
den ærede Rigsdagsmands Forslag nu vedtages,
saa vil deraf følge, at det Mandskab, som findes
i Linien eller Reserven, altsaa i den staaende
Hær, bliver formindsket med disse 100 Mand,
medens Forstærkningen bliver forøget med dem.
Det er $\frac{1}{10}$ af det udskrevne Mandskab, der,
naar der staaer „udskrevne“, vil komme til at
høre enten til Linien eller til Krigsreserven —
til den staaende Hær for at sige det med eet
Ord — men som derimod, naar der staaer
„anvendte“, vil gaae over til Forstærkningen.
Man kan sige, at det i og for sig ikke har
Stort at bethyde; men vi maae erindre, at det
ikke alene er Kongeriget, men ogsaa de andre
Landsdele, der stille Soldater til Armeen, og
at der bør være et ligeligt Forhold mellem
den Byrde, der paahviler Kongeriget, og de
andre Landsdele. Lad os nu antage, at der
fra de andre Landsdele udskrives f. Ex. 600 —
jeg maa, som sagt, bede Dem om Undskyldning
angaende Tallene, dem seer jeg aldeles ikke
paa i dette Øieblik, — medens der i Konge-
riget udskrives 1000, og lad os antage, at disse
2 Tal udtrykke Forholdet mellem de Forplig-
telser, der paahvile deels de andre Landsdele
og deels Kongeriget. I de andre Landsdele
vedbliver det udskrevne Mandskab, selv naar
det ikke er „anvendt“, at staae i Linien og
Reserven i 8 Aar (Tscherning: Nei!) —
den ærede Rigsdagsmand tager feil i denne
Henseende (Tscherning: Nei!), jo, han
tager ubetvivl feil, — og derved opstaaer der
saaledes et Misforhold mellem det Mandskab,
der i Kongeriget kommer til at staae i Linien
og Krigsreserven og i Forstærkningen, og det
Mandskab, der i Hertugdømmerne kommer til
at staae i disse Afdelinger. — Hvis det ikke
forholder sig saaledes, som jeg har anført, vil
min Indvending naturligtvis i denne Henseende
ikke være rigtig.